

Een groep kinderen kwam ook nog even kijken waar het licht op de berg precies vandaan kwam. FOTO BAS QUAEDVLIEG

VOORAVOND CONGRES

Heerlen straalt in het donker tijdens Nacht van de Stad

Heerlen haalt dit jaar het congres Dag van de Stad uit de Randstad naar Limburg. Gisteravond was er tijdens de Nacht van de Stad, de vooravond van het congres, alvast volop aandacht voor alle highlights van de regio.

PARKSTAD DOOR THIJS DE VEEN

Het is donker, guur en het regent. Een groepje van zo'n twintig mensen komt per busje aan bij de top van de Wilhelminaberg in Landgraaf. Daar staat wat Expo Manager van IBA Parkstad René Seijben later 'een lichtkunstwerk in wording' zal noemen. In wording is het inderdaad nog, het bouwwerk geeft zelf nog even geen licht en krijgt die avond assistentie van een aantal schijnwerpers. Die maken wel duidelijk dat de vijftientig palen bovenop de berg samen een bijna buitenaardse, bezwerende uitstraling zullen hebben als het uiteindelijk af is.

Stadsplattegrond

Heerlen sleept dit jaar het congres de Dag van de Stad binnen, waar de grote opgaven van de stad centraal staan, maar ook de oplossingen tot dusver. Daar ligt dan ook de focus van de Nacht van de Stad. Cabaretier Guido Weijers opende de avond in de schouwburg met zijn masterclass 'Geluk'. Ook werd de nieuwe 'stadsplattegrond' gelanceerd, waarop de transformatie van Heerlen-Centrum in kaart is gebracht. Na de start in het theater verspreiden de bezoekers zich over een veelvoud aan excursies. De deelnemers konden zich voor één keer laten rondleiden op een iconische plek binnen Parkstad. Op het einde van de avond kwamen ze weer bij elkaar in de Nieuwe Nor, waar Leon Verdonschot afsloot met een verhaal over het leven in verschillende steden en over popcultuur.

Excursies

De eerste groep van een muraltocht mocht al meteen aan de slag op het plein voor het theater, waar de deel-

nemers zelf met graffiti los mochten op een muurtje. Het Maankwartier, De Reusch in Schimmert – het zijn de attracties die je zou verwachten. Maar het bleef niet alleen bij de bekende paradepaardjes. Een andere groep ging mee naar een grote loods aan de Voskuilenweg, waar het 'henep aanpakteam' en de politie uitleg gaven over hun aanpak van drugs-criminaliteit, met onder meer camerabeelden in de meldkamer. Een andere opvallende tocht was die langs de vijf zilverzandgroeves in de regio, die sinds de figurantenrol in het laatste Eurovisie Songfestival hernieuwde aandacht genieten. Gidsen leidden een nachtelijke wandeling door de groeves in Heerlen en Landgraaf, met de mijnsteen-berg als hoogtepunt, en lieten zien hoe het landschap door decennialange zandwinning is veranderd.

Diamant

Al die activiteiten waren gisteravond te overzien vanaf de Wilhelminaberg. Al stonden de gasten zelf aan de voet van een lichtkunstwerk, hun aandacht ging al snel uit naar het uitzicht over Parkstad en Duitsland met nog veel meer kleine lichtjes.

In de tweede week van november start naar verwachting het monterwerk van de 36 lasers op het kunstwerk, die bovenop de mijnsteen-berg uiteindelijk samen de sterkste vorm van koolstof zullen vormen: de diamant, uittorend boven Parkstad.

Tijdens de Nacht van de Stad stonden de oplossingen voor de grote opgaven van de stad centraal.

DUTCH MOUNTAIN FILM FESTIVAL

Marcel Essers fietst de Mount Everest op in Heerlen

De Mount Everest beklimmen, in Heerlen. Marcel Essers deed het gisteren door in een kleine twaalf uur maar liefst 335 keer de Oliemolenstraat op te fietsen, alles bij elkaar 180 kilometer en een totaal van 8848 hoogtemeters.

HEERLEN DOOR THIJS DE VEEN

Rond vijf uur 's ochtends klimmen Marcel Essers en zijn vriendin Ronny Kolschewski op hun fiets aan de Oliemolenstraat in Heerlen. Een korte, maar vrij steile berg. Twee klapstoeltjes en een plastic tafeltje bovenaan dienen deze dag als rustpunt, al zal niemand ze er uiteindelijk lang hebben gezien. Een snelle slok water, een naar binnen gepropt broodje, uiteindelijk anderhalve rijstevlaai en dan zoeven de twee de berg weer af, om hem daarna weer te beklimmen. Voor Essers 335 keer.

Saai

Waar Essers voor dezelfde hoogte als de Mount Everest gaat, fietst zijn vriendin op een iets lagere tempo. Met als streefhoogte de Mont Blanc, ook niet onverdienstelijk. „Eén twee, één twee,

hup harder!”, moedigt een voorbijganger met een blik Alfa ze aan. Hoewel een leuke woonstraat draagt de omgeving na verloop van tijd toch niet heel erg bij aan het spannende van de hele onderneming. „Wil je een quote? Het is saai!”, grinnikt Essers vanaf zijn fiets naar de verslaggever, als hij rond het middaguur weer eens de berg op hoge snelheid afdaalt.

Promotie

Het leek Essers een leuke promotie ter gelegenheid van het aankomende Dutch Mountain Film Festival in Heerlen en Aken. Toch is hij niet de enige die zich zo'n bizar idee in zijn hoofd haalde. Er is zelfs een ware community aan gewijd die zich bezighoudt met 'everesting'. Daarbij is het dus de bedoeling om een willekeurige berg net zo vaak op en neer te rijden tot de hoogte van de Mount Everest is bereikt. In hoogtemeters dan, bergje-af

telt natuurlijk niet. Wie het haalt, komt terecht in de digitale *hall of fame* op everesting.cc, die inmiddels 19.762 personen telt. Het is niet de eerste keer dat Essers zich aan de bizarre uitdaging waagt. „Ik heb het één keer gedaan in 2017, nu doe ik het nog een keer. Gewoon omdat ik er zin in heb.” Maar er zit nog iets achter. Destijds bereikte Essers zijn hoogtepunt op de Vaalserberg, maar aan Belgische zijde. Dus staat zijn prestatie als 'Belgisch' geregistreerd. De Heerlenaar ziet die vermelding natuurlijk liever met zijn eigen woonplaats eraanast vermeld.

Even voor vijf uur 's middags is de klus geklaard. En wat doet een echte sportman dan? Friten en een kroket halen. „Het hoofd moet alle emoties en belevenissen van de dag nog verwerken”, meldt hij een paar uur later. Gelukkig heeft hij vandaag een vrije dag. Dat mag wel na zo'n beklimming.

Marcel Essers startte zijn beklimming om vijf uur 's ochtends. FOTO MITCHELL GIEBELS

LELIJK GEZICHT

Oplossing in zicht voor 'blote' zijgevel

KERKRADE DOOR THIJS DE VEEN

Een geveldoek moest in april na vijftien jaar wijken vanwege potentieel gevaar bij noodweer. Nu lonkt eindelijk een echte oplossing voor de open, onaantrekkelijke zijgevel van het hoekpand aan de Akerstraat.

Sinds de sloop van een aangrenzend gebouw ligt de zijgevel van

het hoekpand aan de Akerstraat in Spekholzerheide bloot, al vijftien jaar. Geen mooi gezicht, dus besloot de gemeente destijds om het te bedekken met een stellage met daaraan een geveldoek. Sinds april is de lelijke zijgevel echter weer zichtbaar. Een constructeur van de gemeente concludeerde dat het doek bij extreme weersomstandigheden in het ergste geval een gedeelte van de zijgevel naar beneden kan trek-

ken. Daarop is de stellage verwijderd. Onlangs drong wethouder Tim Weijers (Openbare Ruimte) aan op een spoedige oplossing. Hij acht de huidige situatie onacceptabel voor omwonenden en de wijk. Een ingenieursbureau bekijkt nu in opdracht van Kerkrade en de pandeigenaren de mogelijkheid om een nieuwe muur voor de bestaande gevel op te trekken.